

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA “Moldtelecom”,
în cauza civilă la cererea înaintată de SA „Moldtelecom” către Orghian Vladimir
cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de SA “Moldtelecom” și menținută hotărârea din 12
iunie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni,

c o n s t a t ă:

La 10 decembrie 2019, SA „Moldtelecom” a înaintat o cerere de chemare în
judecată către Vladimir Orghian, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material
în cuantum de 11630 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 18 septembrie 2019 și, repetat, la 19
septembrie 2019, pe terenul agricol amplasat în extravilanul s. Teleșeuca, r-nul
Dondușeni, care îi aparține lui Orghian Vladimir, în cadrul lucrărilor mecanizate de
terasament în zona de protecție a comunicațiilor electronice, de către Orghian
Vladimir au fost deteriorate componentele comunicațiilor electronice de tip FO-12,
cauzând proprietarului comunicațiilor electronice – SA „Moldtelecom” un
prejudiciu material considerabil.

În urma măsurilor întreprinse de către Inspectoratul Național de Poliție
Dondușeni, a fost confirmat faptul deteriorării rețelelor de comunicații electronice,
prin care i-a fost cauzat SA „Moldtelecom” un prejudiciu material, iar în privința lui
Orghian Vladimir, care a acționat din imprudență, din lipsa elementelor constitutive
ale contravenției, a fost încetat procesul contravențional nr. 20191102918, pornit la
27 septembrie 2019.

Întru lichidarea deranjamentului – restabilirea funcționalității liniei de
comunicații deteriorate, SA „Moldtelecom” a suportat cheltuieli materiale directe în

sumă totală de 11 630,12 lei, care constituie prejudiciul material adus proprietarului de către Orghian Vladimir.

Reieșind din cele expuse, SA „Moldtelecom” consideră că Orghian Vladimir este persoana vinovată de cauzarea prejudiciului material prin deteriorarea rețelelor de comunicații electronice, la 18 septembrie 2019 și, respectiv, 19 septembrie 2019, amplasate în s. Teleșeuca, r-nul Dondușeni.

La 26 septembrie 2019, în adresa pârâtului Orghian Vladimir au fost expediate pretențiile din 24 și 25 septembrie 2019, care au rămas fără executare. Astfel, încercarea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-a soldat cu niciun acord, motiv din care SA „Moldtelecom” a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 12 iunie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni acțiunea a fost admisă în parte, s-a încasat de la Vladimir Orghian în beneficiul SA „Moldtelecom” prejudiciul în sumă de 8 611 lei, în rest acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Moldtelecom” și menținută hotărârea din 12 iunie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, în procesul determinării cuantumului cheltuielilor suportate de către SA „Moldtelecom” în urma lichidării consecințelor deranjamentului și restabilirii funcționalității liniei de comunicații deteriorate ca urmare a acțiunilor intimatului, a ținut cont de prevederile art. 128 alin. (1) din Codul muncii și art. 10 Codul muncii, or, cheltuielile de salarizare suportate de SA „Moldtelecom” la 19 septembrie 2019 și contribuțiile de asigurări sociale nu reprezintă un prejudiciu cauzat SA „Moldtelecom”, ci o obligațiune, și nu poate fi impusă spre achitare pe seama altei părți. Or, personalul din cadrul SA „Moldtelecom” antrenat la restabilirea funcționalității liniei de comunicații deteriorate, aflându-se în raporturi de muncă, și-a exercitat obligațiile corespunzătoare, iar remunerația muncii este obligația angajatorului SA „Moldtelecom”.

La 19 februarie 2021, SA „Moldtelecom” a contestat cu recurs decizia din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 12 iunie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldtelecom” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 22 decembrie 2020 și expediată participanților la proces la 25 ianuarie 2021 (f.d. 188, 189). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 19 februarie 2021, fiind expediat prin poștă la 18 februarie 2021 (f.d. 197), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Moldtelecom”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA „Moldtelecom”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru